

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Iz državnega zbora.

Na Dunaji, 6. marca. [Izv. dop.]

—j—. Denašnji seji utisnen je bil pečat šolske debate. Pričetkom seje bavila se je zbornica sicer še z onim predmetom, kateri je v zadnjih dveh sejah prouzročil tako obširno in raztegneno razpravo, namreč z legalizacijskim zakonom. Poročevalec dr. Fuchs zagovarjal je §. 1. po odsekovem načrtu, ter pobijal predloga, mereča na to, da se stvar vrne legalizacijskemu odseku. Toda, čudeža se godé tudi dandanes! Po desničarskih klopéh zevajoča praznina, dočim je levica, kakor po navadi, mnogobrojno zastopana bila. Vsled tega zmagal je predlog zagovornika prisilne legalizacije, levičarja grofa Khuenburga, in zakon — šel je nazaj k legalizacijskemu odseku. Siegl stavil je predlog, naj se odseku odmeri le 14dnevni obrok, po katerem mu je z nova poročati o stvari, tudi to je obveljalo.

Dr. Kathrein poroča o vladni predlogi, zavajajoči sredstva, s kojimi se uteši letošnja beda na Goriškem ter omeji razširjatev pogubne, na Italijanskem pod imenom pelagrie znane bolezni. V ta namen dovoli se brez debate za letos kredit 50.000 gld., in sicer 20.000 gld. za primerna sredstva proti pelagri, 30.000 gld. pa za podporo stradalim Goričanom. Potem je dr. Sturm utemeljil svoj predlog o napravi posestvenih listin za zemljišna posestva; predlog se odstopi po njegovem nasvetu justičnemu odseku.

Na vrsto pride sedaj poročilo šolskega odseka o plačah katehetov, poročilo torej o vladni predlogi, katera se že dolga štiri leta vlačí po državni zbornici. Šolski odsek se ni mogel zjediniti glede svojih nasvetov; večina in manjšina stopili sta vsaka za-se, s posebnim predlogom pred državni zbor. Toda če primerjamo dotična predloga, treba paziti natančno, da se bistveni razloček razvidi mej njima. Obe stranki strinjati se v tem, da je od praviti določbo §. 3. zakona z dne 20. junija 1872, po katerem naj katehet zastoj učí svoj predmet ter se nagrade dovolé le izjemoma. Obe stranki sta zato, da se načeloma odloči primerna plača vsem katehetom, službujočim na tri- in večrazrednih ljudskih ter na meščanskih šolah. Tudi o tem, da

je dotično potrebščino uštevati v splošne šolske troške, ter pokriti jo na isti način in od istih faktorjev, kakor šolsko potrebščino sploh, tudi o tem sta si jedini bili obe stranki. Različno mnenje pokazalo se je zgolj pri onem sicer jako podrejenem vprašanji, kedaj naj določbe novega zakona zadobé svojo veljavnost. Podrejeno stransko vprašanje, toda baš v tem slučaju važno iz državnopravnih razlogov. Kajti z novim zakonom predružači se §. 17 temeljne postave. Levica je sicer pripravljena, privoliti v to premembo, zahteva pa, da nove določbe takoj postanejo pravokrepne, dočim desnica, ozirajoč se na zakonito kompetenco deželnih zborov, dejanjsko uresničenje teh določb zavisno stori od dotičnih deželnozbornih ukrepov in zakonov.

Poročevalstvo imenom večine prevzel je bil mesto odstopivšega dr. Jirečka poljski poslanec dr. Czerkowski, priznana avtoriteta na šolskem polji. Kot poročevalec manjšine fungiral je danes prof. Suess, v stvarnem in jasnem govoru označujoč načelno stališče svojih somišljenikov. Koncem svojega govora poudarjal je, da po njegovem pričanju § 5. tega zakona potrebuje večina dveh tretjin, kajti z njim predružači se določba osnovnega zakona. Levica — pravi govornik — se bode temu udala, toda če večina ne odstopi od svoje namere gledé pravokrepnosti, potem je levica primorana, navzlic temu, da priznava potrebnost tega zakona, vendar v tretjem branji glasovati proti njemu. Posledica bode, — da se zakon odkloni!

Za Suessom govori zastopnik Opavskega mesta, poslanec Fuss. Mož se je baje zbal, da pri govorniškem navalu, kojega se je nadejati o priliki prvega branja Liechtensteinovega predloga, morda ne utegne priti do besede. Vsled tega anticipiral je že v današnji debati nekoliko tistih sočnatih „Schlagerjev“, s katerimi se bode levica o svojem času znosila nad versko šolo in knežjim njenim zagovornikom. Govoril je z bobnečim glasom, zavidamo ga za izredno moč njegovega organa. Za to pa, kar je povedal, za vse neslanosti in neokusnosti, s kojimi se je pregrešil proti dobremu okusu, — za to mu nikakor nismo zavistni!

Ministra Gautscha danes nismo prav razumeli. Pazno smo ga poslušali, čuli smo vsako besedo iz njegovih ust, toda stališče njegovo ostalo je

nam vendar nejasno. Kontroverza mej desnico in levico je očitvidna v tem vprašanji, ona je utemeljena na državnopravni podstavi, voditelj učne uprave bi torej vendar jasno moral objaviti, bode-li se za ta predlog ali za oni! Toda baš tu je radovedne poslušalce pustil na cedilu; videlo se mu je sicer, da mu levičarski predlog bolj ugaja, ali naposled je vendar izjavil, da bode zadovoljen tudi v tem slučaju, če obveljá nasvet večine. Zanimivemu državnopravnemu vprašanju se je torej izogibal jako previdno.

Zadnji govornik v današnji debati bil je poslanec Heinrich. Smrtno ga sovražijo levičarji, njega, bivšega pristaše nemške „napredne“ stranke, kateremu sedaj očitajo narodno izdajstvo vsled tega, ker se poteza za spravo s češkimi sodeželani. Trumoma so zbežali iz dvorane, ko je pričel svoj govor; le „veliki“ Knotz se je oblastno uprostoril na izpraznjeni nekoliko oddaljeni klopi ter s pogledom, na pol srditim na pol zaničljivim od temena do tal meril sovražnega „Fibel-Heinricha“. Toda čem dalje je govornik razpravljal svoje nazore, tem bolj narastlo je število njegovih poslušalcev; tudi levičarji premagali so naposled svoje osobno mrzenje, poslanci raznih strank obkolili se govornika, in mej poslušalci zapazili smo marsikaterega znamenitega levičarja, kateri je prav pazno sledil Heinrichovim razpravam. O predmetu samem sicer ni govoril, katehetsko plačo pustil je na strani, predmet njegovemu razmotrivanju bila je trditve, da se verouk sedaj poučuje po vsem nedostatno, kar je skušal dokazati in razlagati. V drugi polovici svojega govora baval se je pa tudi on s problemom verske šole ter z vprašanjem, ali treba predružačiti sedanje šolske postave ali ne? Jedro njegovemu umovanju je bilo, da sedanji šolski zakon ugaja tudi z verskega stališča, da se naslanja celó na versko podlago, utemeljuječ versko šolo pod državnim nadzorstvom, ter da je protivje mej šolo in cerkvijo prav za prav v nasprotji s prvotnimi intencijami državnega šolskega zakona zakrivila učna uprava in njena „Schul- und Unterrichtsordnung“ z 20. avgusta 1870. Vidnega odobravanja sicer ni bilo mnogo, tudi desnica se težko engažira za politika Heinrichove baža, v marsičem odločno zametujemo njegove šolske na-

LISTEK.

O slovenskem gledišču.

Pismo rodoljubki v Ljubljani.

II.

Ko je pogorelo deželno gledišče v Ljubljani, v katerem se je slovenska Talija smela na mesec pokazati samo nekaterekrat, ker jo je iz njega pregnala in izpodrivala nemška tekmovalka, mislili so mnogi, da je s tem bilo razdrto zavetje slovenske Talije za dalje časa, a tudi nam se je krčilo srce radi nemale skrbí, nakopane nam od nemile usode, katera ni ravno prijazna in prizanesljiva bornim zavetiščem slovenskega jezika. Da bi tedaj našo Talijo obvarovali še večjega hiranja, mislili so mnogi rodoljubi postaviti ji z domoljubno pomočjo domoljubnega stolnega mesta vseh Slovencev areno izven Ljubljane, nekje pod Tivoli. Ideja pač ni bila napačna; izvesti jo ni toli težko, in vredna je tudi, da nam jo oživotvorijo najboljši domoljubi slovenski.

Če tudi v prvem trenutku nesreče nismo imeli tolike narodne moči, da bi si pomagali iz zadrege,

vender je tej naši narodni omotici, v kateri se zdaj nahajamo, prišla naproti sama sreča, ki včasih ne zapusti brez cilja tavajočega človeka. Dramatskemu društvu se je posrečilo, da se je sporazumelo z narodno čitalnico Ljubljansko, katera mu je dovolila z zelo ugodnimi pogoji, da si postavi v njeni dvorani oder. Čitalnično dvorano so koj razširili, povečali in lepšali, Dramatsko društvo si je naročilo lep oder, ki nam ugaja za prvo potrebo. In vse to se je tako hitro zgodilo, da slovenske predstave neso imele nobenega posledka. Ali jedva da smo premagali prvo težavo, pali smo v drugo še večjo; nakopali smo si namreč velike troške.

S slovenskim odrom v čitalnici pridobili smo le nekaj, a ne vsega. Pridobili smo s tem vsaj toliko, da se slovenske glediške predstave nadaljujejo in da je s tem za prvo potrebo zagotovljen obstoj igralnemu osebju. Toda vedeti je treba, da Dramatsko društvo žal nima glavnice in da je vzdrževanje igralnega osebja samo s tem zagotovljeno, ako občinstvo marljivo obiskuje društvene predstave, ako torej zaseda vse sedeže in prostore v čitalnični dvorani. Rekel pa sem, da se tudi to ne dogaja v polni meri, ker Slovenci in Slovenke imamo premalo ognja

za idejalna podjetja in ker ne pojмимо velikega pomena, ki ga ima pri vsakem narodu gledišče kot izobraževališče za prosveto in izobraženje naroda.

Čitalnične dvorane ni bilo moči tako preustrojiti, da bi povse ustrezala gledišču. Ne gledé na to, da je premajhna in da v obče kot plesna in koncertna dvorana ni podobna gledišču, ampak gledé na to, ker nima najpotrebnejših prostorov za tiste sloje naroda našega, kateri so najbolj potrebni gledišča, katerim je v prvi vrsti namenjeno gledišče in kateri imajo največ duševne koristi od gledišča. V čitalnici ni — galerije, in tako ne morejo blagodat gledišča uživati najširši slojevi našega Ljubljanskega naroda. Kdor je hodil v pogorelo deželno gledišče, ta ve, katerega stanú ljudij je bilo videti na galeriji, ki je bila zvečine vselej tako polna in natlačena, da se je človek moral bati, da se ne bi zdaj in zdaj udrli s svojo preteško težo na dolnje občinstvo. Zdaj je tem nižjim stanovom zaprt pot v naše gledišče. V Ljubljanski čitalnici so samo sedeži in parter, torej mesta za odlično in odličnejše občinstvo, ker bi res čudno bilo, ako bi kje v prvi, drugi ali tretji vrsti poleg kaknega deželnega dostojanstvenika, višjega uradnika, profesorja in doktorja

zore, katere se nam deloma vidijo zmedeni, nejasni, toda radi priznavamo navzlic vsemu temu, da je poslanec Heinrich danes govoril zanimivo, ter izustil marsikaj, kar je vsega uvaževanja vredno.

Koncem tega dopisa bodi naj omenjeno, da se dr. Foregger s Celjsko svojo gardo čuti provociranega vsled bojazni, da bode visoko pravosodno ministerstvo morda, ozirajoč se na nevažne potrebe slovenskega prebivalstva, izpraznjeno notarjatsko mesto v Celji hotelo podeliti kompetentu, veščemu obeh deželnih jezikov. Skrajno svojo nevoljo nad tako gorostasno eventualiteto blagovolil je zastopnik zatiranega spodnještajerskega nemštva izražati v gromonosni interpelaciji. Za gotovo pričakujemo, da bode g. minister Pražak odslej pred vsakim imenovanjem ponižno si izprosil dovoljenja dra. Foreggerja.

Prisilno zavarovanje.*)

(Dalje.)

Potrebno ni prisilno zavarovanje zato, ker imamo v Avstriji mnogo uzorno urejenih zavarovalnic, katere vsestransko ustrezajo svojemu namenu. Tega v Kranjskem deželnem zboru sicer tudi nikdo ni zanikal; pač pa se je v podkrepljenju potrebe za deželno prisilno zavarovalnico navajalo, da imajo privatne zavarovalnice predrago upravo in da so vsled tega primorane od svojih članov zahtevati neprimerno visoke doneske premij ter, da je na Kranjskem vsaj 60% vseh poslopij še nezavarovanih. Da državna, odnosno deželna uprava ne bode cenejša, temveč po vsej verjetnosti in vseh dosedanjih skušnjah drugod celo dražja, dokazal sem že prej z zavarovalnotehničnega stališča in pa z vzgledom nemških državnih zadrug.

O tem, da bi deželna prisilna zavarovalnica mogla zadovoljevati se z nižjimi premijami, ko privatne zavarovalnice, pač glede na upravne stroške ne more biti govora. Jedinna mogočnost bi bila le v tem, da bi ves oni dobiček, kateri se je sedaj plačeval delničarjem privatnih zavarovalnic, prišel v korist članom samim. Ta dobiček pa je, kakor sem prej dokazal, vsaj na Kranjskem tako silno neznaten, da bi ga daleko nadkriljevala večja nevarnost vsled prisilnega zavarovanja vseh, tedaj tudi najslabših objektov. Prav poučljiv izgled o tem imamo v Švici, kjer se je ljudstvo s početka naučevalo za posilno zavarovanje in ga je splošno glasovanje v mnogih kantonih spravilo tudi v veljavo, kjer pa je že po kratkem času vsled naraščanja premij nastal popoln prevrat v nazorih. Tako se je na priliko v kantonu Graubündenu zavarovalna premija za poslopja vsled prisilnega zavarovanja zvišala od 1½ na 7 per mille in narod sam vzdignil se je vsled tega proti inštituciji prisilnega zavarovanja ter jo odpravil po komaj sedemletnem obstoju, postavivši na njeno mesto zopet konkurenco privatnih zavarovalnic. — Jednako opazamo tudi na Nemškem — kjer je po nekaterih krajih že od začetka tekočega stoletja upeljano prisilno zavarovanje po tako imenovanih združbah (So-cietäten) — da te združbe pobirajo višje premije, ko privatne zavarovalnice za jednake objekte in o

*) V večerajšnji članek urinila se je velika tiskovna pomota: Delniški kapital zavarovalnic iznaša namreč 30 in ne, kakor je bilo tiskano, 300 milijonov. Uredništvo.

sedela šivilja ali kaka druga preprosta osoba, katera si to pravico lahko pridobi, ako le plača določeno ustoppino. Saj je tudi naravno, da bi se v takem društvu ni eden ni drugi ne čutil po domače ter bi drug bil drugemu v spodtiko. In zato po pravici pravimo, da sedanja prostornost ne ustreza svojemu namenu, ker je omogočen pristop h gledališkim predstavam malone samo jednemu razredu prebivalstva Ljubljanskega.

Ta boljši razred Ljubljanskega prebivalstva bil bi torej dolžan, spoznavajoč, da je Dramatsko društvo poskrbelo za zabavo mu s tem, da mu prireja gledališke predstave; moral bi vestneje izvrševati svojo narodno dolžnost vsaj do onega časa, ko nam dežela sežida novo gledališče, v katerem se bode lahko udeleževalo predstav celokupno občinstvo ter to celokupno občinstvo skrbelo s svojimi doneski za prosep slovenske dramske umetnosti.

Kaj pa, gospa, koli prijetne sanje so to o novem deželnem gedišču! V duhu že gledamo (o da se ne bi varali) lep oder, krasne lože in sedeže in veliko, prostorno galerijo; da, veliko galerijo, ker imamo za njo največ in najbolj unetega občinstva; in vsi ti prostori polni ljudstva, glava do glave in

jednakih okolnostih po onih krajih, kjer ni privilegovanih združeb.

Pa tudi prepričla udeležba pri zavarovanju ne govori za potrebo prisilne zavarovalnice. Po statističnih podatkih one zavarovalnice, na katero se je skliceval v deželnem zboru gospod profesor Šuklje, plačuje se na Kranjskem od vsake zavarovane hišne številke povprek po 4 gld. 50 kr. premije na leto. Ker so torej zavarovalnice prejele leta 1886 na Kranjskem za premije 235.796 gld. in ker od tega zneska spada le pičlo odstotkov na zavarovanje premičnin, vidno je, da je na Kranjskem zavarovanih čez 50000 hišnih števil, tedaj dve tretjini vseh. Vsaj pa že tudi res ni najti dobrega, previdnega gospodarja, ki bi ne bil skrbel za zavarovanje. —

Prisilno zavarovanje bilo bi končno za občansko svobodo naravnost škodljivo. Vzvišen je nauk, da je Bog dal človeku takrat, ko ga je ustvaril, prosto voljo; lepa, k napredku izpodbujajoča je tudi zares zavest, da more z onim, kar imenuje svoje lastno, razpolagati po svoje. Kako napolnuje pogorelec, ki se je o pravem času zavaroval in prejel povrnjeno vsled požara mu nastalo škodo, srce zadovoljnost o storjeni dolžnosti do sebe samega; kako nasprotno razjeda kes onega, ki je to opustil vsled zanikrnosti ali brezbržnosti. „Moje je bilo, a ni me bilo skrb za nje; o! o prihodnje bodem vedel vse drugače ceniti to, kar imam“ — more se čuti mnogokrat na pogoriščih od takih nezavarovancev in marsikoga je ravno o taki priliki izpodbodel zgled skrbnega sosedu, da ga je jel posnemati tudi v ostalem. Vzemite gospodarju pravico določevati, ali naj bodo poslopja njegova zavarovana ali ne in prisilite ga k zavarovanju, vzeli ste mu tem lep pripomoček po hrepenenju k večji popolnosti in pritislili ga precej bliže k fatalizmu. Pač to ugaja onim nemškim socijalistom, ki za Bismarckom propovedujejo, da je človeštvo zaradi držav na svetu; ne more pa si tacega stanja želeli nikdo, kateri priznava načelo, da so države zaradi človeštva in da ima v uravnavi teh držav priti k veljavi svobodna volja človeštva.

(Konec prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 8. marca.

Agrarni odsek državnega zbora rešil je načrt zakona o dednem pravu na kmetih. Vsprejel je skoro vso predlogo, kakor jo je nasvetoval pododsek, samo določbe o pristojbinah je nekoliko premenil v prid kmetovalcem. Levica je posebno ugovarjala § 16., ki pripušča deželnemu zakonodajstvu, da sme omejiti razkosavanje posestev. Liberalcem ta predlog v dvojnem oziru ne ugaja. Načelno so proti kacemu predlogu, ker jim na blagostanji kmetškega stanu ni dosti ležeče, ker židovski kapitalisti sploh ne marajo za trden kmetški stan, ki je jedini jez proti njih nakanam, ne ugaja pa centralistom tudi ne, da bi se na ta način razširile pravice deželnim zborom.

Kakor je znano, je južna železnica bila sklenila, da bode premog dobivala iz Ostrove, ker jej je severna železnica dovolila nenavadne nizke tarife. To bi pa bilo uničilo vse štirsko premogovnike in je torej vzbudilo veliko nevoljo. Več poslancev je interpelovalo v tej zadevi vlado, ki pa ni dala nič kaj povoljnega odgovora. Vlada je pa

glavice, na odru pa dobri igralci in igralke. Vse to naj si živo predočuje tudi deželni odbor, kateremu je deželni zbor kranjski položil v roke usodo zgrade novega deželnega gledališča.

Kje je še to gledališče, ne vem; samo to vem, da ga je silno potreba. Zdanja slovenska Talija, ki je kot sirota v naši deželi „bez kuće i kućišta“, vredna je večje ljubezni in podpore. Celokupno občinstvo naše, učeno in neučeno, inteligentno in menj inteligentno potrebuje živo gledališče v svoje izobraževanje. Vsakdo, kdor dela proti slovenskemu gledališču, dela proti slovenski narodnosti, dela proti cvetu umetnosti, katera blaži človeku srce in mu unema dušo za vse lepo in plemenito, blago in vzvišeno. Vsak narod spoštuje dramatično ter jo podpira, zakaj je ne bi tudi Slovenec bolj podpiral? S tem časti in povzdiguje sebe; s tem si blaži srce, da mu ne zgreši prave poti v zdanjih materialnih časih. In vse to gojiti je naša dolžnost. Naj bi to spoznavali vsi ter širili te lepe, divne ideje od moža do moža kot sveto narodno tradicijo. Vam, gospa, je sveta ta tradicija, in zato se Vam udano poklanja Anton Trstenjak.

vender pri južnej železnici storila potrebne korake in slednja se je zavezala, da bode jemala mnogo premoga od Köflaske rudniške družbe. Slednja je nekoliko znižala cene za premog in se zavezala, da bode dala dela vsem delavcem, ki v južnoštajerskih premogovnikih zgube delo, ker se bode ustavilo. Iz Ostrova juž. želez. ne bo dobila premoga na leto po 90000, temveč le po 51000. Severna železnica je sedaj tudi za premog, ki bi ga državne železnice dobivale iz Ostrova, znižala tarife na 26 gld. za vagon. Normalni tarif je pa 38 gld. 30 kr. za vagon. Južnoštajerskim premogovnikom interpelacije neso nič pomagale, pač pa Köflasckemu in pa državnim železnicam, ki bodo ceneje dobivale premog.

Vnanje države.

Kar se tiče položaja v **Bolgariji** je pomenljiv sledeč telegram „N. Fr. Pr.“. „Karavelova stranka zmatra kakor Radoslavova sedanji trenutek ugoden, da zopet začne svoje delovanje. Danes je izšla prva številka „Trnovske Konstitucije“, organa Karavelova stranke. Novi list hudo kritikuje vladi Stambulova in Radoslavova, in zagotavlja, da bode v ozkih mejah tiskovnega zakona pošteno in odkritosrčno delal na interese domovine. To se godi tako le: „Trnovska Konstitucija“ poklada Bolgarom na srce, da naj Rusijo, ki je s krvijo in velikimi žrtvami osvobodila Bolgare, zmatrajo za svet ideal, ter naj njene velikodušnosti nikar ne zamene z „nena-sitljivostjo“ Avstro-Ogerske, ki je „požrla nekaj bolgarskih pokrajin.“ (?) Nikar naj ne pozabijo osode Bosne in kaka osoda čaka Makedonije. Rusije ideal je Makedonija za Bolgare, Avstro-Ogerska si pa hoče skozi Makedonijo delati „pot k morju“.

Nemci pri baltjskih pokrajinah se močno upirajo nekaterim naredbam ruske vlade. Zapri so zaradi tega že nad 60 pastorejv. Nemški veleposelniki in protestantski duhovniki se potegujejo za svoje predprave. Poprej so lahko zatirali druge narodnosti, sedaj je pa ne bodo mogli in to jih jezi.

Da je odstopilo **rumunsko** ministerstvo, temu je dvojen uzrok. Veliko izneverjenja, katera so so godila pri vojski, so omajala ministerstva stališče, še bolj pa nekateri dogodki pri poslednjih volitvah. Kralj je bil izjavil ministersvu željo, da bi vlada nič ne uplivala na volitve. Minister notranjih zadev se pa za kraljevo željo ni brigal ter je ukazal podrejenim oblastvom, da naj ves svoj upliv porabijo za vladne kandidate. Ko je opozicija vse nezakonitosti, ki so se godile pri volitvah sporočila kralju, izrekel je vladi svojo nezadovoljnost in ministerstvo je vsled tega odstopilo.

Agitacije za Boulangerja se močno širijo na **Francoskem** in utegnejo vladi v kratkem postati nevarne. Sodi se, da hočejo generalovi pristaši v kratkem napraviti kak preobrat. Mnogi listi, ki so še nedavno pisali za vlado, pišejo sedaj za Boulangerja, vlado in predsednika republike pa napadajo, ker nemata dovolj odločnosti. Boulanger sam se pa na videz prav nič ne briga za te agitacije, faktično je pa gotovo odobrava ter je z njimi v zvezi. Da bi bila poprej budgetna debata končana, predlagal je jeden poslanec, da bi noben poslanec ne smel dlje govoriti nego pol ure, drugi pa, da bi bili po dve seji na dan. Prvi predlog bil je odklonjen, drugi pa vsprejet.

Svobodomiselná stranka v **Nemčiji** pridobiva mej narodom vedno več simpatij. Narodni liberalci so pa se že naveličali zveze s konservativci in se bodo kmalu radi od njih odločili. Tako so pri dopolnilni volitvi v okraji Greifenberg-Kamin glasovali narodnoliberalni volilci za svobodomiselnega kandidata Köhlija, ki je bil tudi voljen. Ta zmaga svobodomiselné stranke je tem pomenljivejša, ker je dosedaj v tem okraji vselej bil voljen konservativec. Rodbina konservativnega kandidata veleposestnika pl. Köllerja ima v tem okraji 17 posestev, poleg tega je pa v tem kraji še več drugih veleposestev. Ni čuda torej, da so mislili konservativci, da gotovo zmagajo.

Kakor zatrjujejo poslednja poročila iz Maksaua je položaj **italijanskih** vojsk jako kritičen, ter se bode vojna z **Abesinci** za Italijane sramotno končala, ako ne pošljejo v Afriko podkrepljenj, Šoanski kralj Melinik, ki se je poprej laskal Italijanom, se neče nič odločiti ni za Italijane ni za Abesince, temveč čaka, kak bode izid prvih bojev ter se bode potem najbrž prizdajil zmagovalcu. V njegovi državi pa grozno razsajajo osepnice in jih je že jako veliko umrlo. Če bi Šoanci prihiteli Italijanom na pomoč, zanesli bi to kužno bolezen v njihovo vojsko.

V **Ameriki** so jako hitro pale cene za pavolo in mnogi trgovci imajo zategadel velike zgube. V Novem Jorku so tri velike firme zaradi tega že napovedale konkurs. Nakupile so bile veliko pavole, ker so se nadejale, da se bode podražila. Ker se je nasprotno prigodilo, so pa morala plačila ustaviti.

Dopisi.

Iz Zagorja na Bledu 6. marca. [Izv. dop.] Mej tem, ko so po družih krajih za predlog in proti predlogu kneza Liechtenstein-a poganjajo, poprijeli so se v letošnjem postnem času tukajšnji kmetovalci koristnejši reči. Upisujejo se namreč kar trumoma v c. kr. kmet. družbo in v dokaz, da ne pretiravam, naj bi bo dovoljeno omeniti,

da je samo g. A. Hudovernik v par tednih 29 novih udov pridobil, koliko so jih drugi za to uneti moške upisali, mi ni natanko znano, a veliko pa na vsak način. —

Ta hvale in časti vredni korak gorenjskih poljedelcev, napredek vsekako, je prouzročil namero glavnega odbora, osnovati samostojno podružnico na Bledu, kajti dosedanje pičlo število udov Blejskih treh farā bilo je v Radovljiski podružnici, katera si je bila malo v svesti svojih dolžnostij. No slabega ni storila nič, pa tudi dobrega ne, in to je že naglavni greh v današnjem času splošnega napredka.

Vodje tukajšnjega gibanja stopili so v dogovor z gospodom Gust. Pirce-m, tajnikom c. kr. kmet. družbe, in ta je odločil se, da pride v nedeljo 11. dan marca na Bled, da bode v prostorih tukajšnje ljudske šole imel predavanje, katerega glavni smoter je konečno osnovev zaželjene podružnice.

Ker se pa v naši okolici ne manka upljivnih mož, kateri imajo zasluge v poljedelstvu, živinoreji, sadjarstvu, čebelarstvu, z jedno besedo v vseh panogah narodnega gospodarstva, je nastalo jako težavno vprašanje, kateremu izmed tlikanj bi zavalili na ramena častno, pa tudi težavno in odgovornost polno mesto načelnika. Vsak gospod ima svoje privržence in iz agitovanja, katero se že sedaj kaže, smemo soditi na jako živalno volilno borbo. —

Kdor koli bo vsprejel znamenje največjega zaupanja imovitih kmetov, čaka ga častna, a težavna naloga uresničiti upanje in želje podružničnih udov, katerih število bo 100 v kratkem presegalo. Ti zavedni člani bodoče podružnice neso zadovoljni, da le dobē „Kmetovalca“ s prilogo „Vrtnar“ in da jim doma na steni visi krasna diploma, ampak zahtevajo skupno kakor jeden mož, da se podružnica Blejska tudi vidno pokaže na dan in sicer najprvo z drevesnico v tolikem obsegu, da bi zadostovala za celo okolico. Nadalje si žele omisliti tudi večjih poljedelskih strojev, kakeršnih posamezniki za svoje delo ne morejo napraviti, kateri bi pa celi skupini jako koristili. Vsi udje žele splošnega napredka in živalnega prijateljskega občevarja mej seboj.

Iz povedanega se razvidi, da bodoči načelnik ne bo smel rok križem držati, ako bode hotel ustrezati hvalevrednim in opravičenim željam svojih sosedov.

Kakor rečeno, stvar se bo odločila 11. dan t. m. in pa želimo, da bi podružnice ne zamoril v kali že kak breznov mraz, temveč, da bi krepko pognala, rastla in cvetela in obilnega sadu rodila.

Z Gorenjskega 6. marca. Že peto leto naznanja neki F. J. Dokoupil v Begunjah (na Gorenjskem), poprej v Radovljici, v mnogoterih čebelarških časopisih, da ima raznega plemena čebel na prodaj. Vsled nesolidnosti proti naročnikom čebel iz Nemčije (sprejemal je namreč predplačila, a mnogokrat ni poslal zato niti čebel, niti denarjev ni povrnil) so opeharjeni naročniki stvar naznanili čebelarškim časopisom, in tako zaprečila se mu je javna ponudba čebel na prodaj s tem, da dotični časopisi njegovih cenilnikov ali inseratov neso hoteli sprejeti in so tako omejili nadaljno njegovo delovanje.

V novejšem času pa naznanja tudi neki Franc Novotni v Lescah na Gorenjskem v raznih nemških časopisih, da prodaja „originalne kranjske čebele“, a do danes živ krst omenjenega čebelnega prodajalca Novotnega v Lescah in tudi drugej na Gorenjskem ni videl niti čul o njem, tudi ni sledu o njegovem, v njegovem cenilniku omenjenemu čebelj-naku!

Pri c. kr. poštne uradu v Lescah pa ima zgoraj omenjeni Fr. J. Dokoupil, (doma je neki na Moravskem) od nekega Novotnega, menda v Gradci legalizovano pooblastilo uloženo, da sme vse po c. kr. pošti, pod naslovom „Fr. Novotni v Lescah“ odsle reči vsprejemati. Čudna kombinacija?!

Tako početje je gotovo na škodo in v nečast vsem gorenjskem čebelarjem, ki so sicer po svetu na najboljšem glasu. Oderača nam kupce iz Nemčije, kakor je to razvidno iz raznih dopisov v čebelarških strokovnih listih. Zatorej bil bi skrajni čas da bi se tej nesolidnosti napravil konec, sicer bodo naša čebelarja in naši čebelarji na škodi.

Domače stvari.

— (Pisateljsko društvo) zboruje jutri zvečer ob 8. uri v čitalniški restavraciji. Po zborovanju zabavni večer.

— (Bralno društvo Šmarijsko pri Ljubljani) izročilo je danes gospodu baronu

Andr. Winkler-ju in gospodu okrajnemu glavarju Mahkot-u diplomu, s kojima jih imenuje častnima članoma svojima.

— (Umrli) je včeraj zjutraj v Trnovskem predmestju gosp. Luka Sušnik, umirovljeni učitelj Trnovski, porojen 1802. l. v Železnikih na Gorenjskem. Pokojnik poučeval je 45 let v Trnovem, užival 18 let dobro zaslužen mirovino, bil najstarejši učitelj na Kranjskem. Lahka mu zemljica!

— (Premeščeni) je c. kr. notar g. Viktor Rosina iz Žužemberka v Kostanjevico.

— (Vabilo k LXXIX. odborovi seji „Matice Slovenske“) v sredo 14. marca 1888 ob 5. uri popoldne v Matičini hiši na Kongresnem trgu št. 7. Dnevni red: 1. Potrjenje zapisnika o LXXVIII. odborovi seji. 2. Naznanila predsedništva. 3. Poročilo odseka: a) gospodarskega, b) književnega. 4. Poročilo tajnikovo. 5. Razgovor o občnem zboru in posamezni nasveti. V Ljubljani 3. marca 1888. Josip Marn, predsednik.

— (Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani) imelo je dne 7. marca svojo XVII. sejo. — Navzočni: Prvomestnik Tomo Zupan. Odborniki: Dr. vitez Bleiweis-Trsteniški, Gregor Einspieler, Ivan Hribar, Matej Močnik, Ivan Murnik, Luka Svetec, dr. J. Vošnjak, Anton Žlogar. — Blagajnik in tajnik poročata o tekočih stvareh. — Vodstvo sklne poslati petico državnemu zboru za versko šolo z materinim učnim jezikom. V kratkem se bo objavila. Jednako prošnjo razpošlje vsem načelnistvom podružnic. — Nekaj podpor se podeli in nekoliko drugih zadev se reši v zmislu proslincev.

— (Slovenska predstava) bode v soboto dne 10. marca t. l. Igralo se bode: „Gospa, ki je bila v Parizu“. Veseloigra v treh dejanjih. Po G. pl. Moser ji poslovenil Josip Gécelj. V začetku večera pa: „Sam ne vé, kaj hoče“. Gluma v jednom dejanji. Poslovenil Andrejčekov Jože. Obe igri sta že pozabljeni pri našem občinstvu, ker je minulo že štirinajst let, odkar sta se igrali v deželnem gledališču. Repertoar za nedeljo 18. in ponedeljek (sv. Jožefa dan) 19. t. m. priobčili bodemo prihodnji teden. Sezóna gre h koncu, nadejati se smemo, da naše občinstvo teh malo predstav, kar jih ima še biti, ne bode preziralo.

— (Narodna Čitalnica Ljubljanska) priredi društveno besedo v nedeljo 11. marca 1888 v društvenih zgornjih prostorih. Vspored: 1. Fr. Gerbič: „Solzice“, andante lamentuoso; igra orkester. 2. Dr. G. Ipavie: „Lahko noč“; poje mešan zbor. 3. Fr. Gerbič: „Mojemu rodu“; poje moški zbor. 4. a) J. Svendsen: „Romanca“; b) M. Hauser: „Ogerska“; za gosli s spremljevanjem na glasoviru; igrata gg. Wagner in pl. Ohm-Janušowsky. 5. Želenski: „Lovska“, moški zbor s spremljevanjem rogov in glasovira. 6. J. Haydn: „Milostljivo bodi nebo“; mešan zbor s samospevi. 7. Beriot: „Scene de Ballet“, za gosli s spremljevanjem glasovira; igrata gg. Wagner in pl. Ohm-Janušowsky. 8. Iv. pl. Zajc: „Dolazak Hrvata“; velika glasbena slika za moški zbor s samospevi in orkestrom. Pristop k tej besedi je dovoljen izključljivo le č. p. n. društvenikom. Začetek ob 1/2 8. uri zvečer. Odbor.

— (Osepnice.) V zadnjih 24 urah za osepnice zbolel: 1 otrok. Ozdraveli: 1 ženska, 9 otrok. Umrli nobeden.

— (Iz Celovca) se nam piše 7. marca: Poročati Vam imam veselo vest, katera priča, da se tudi Slovenci Celovškega okraja zavedajo in gibljejo. V nedeljo 4. marca se je ustanovila podružnica sv. Cirila in Metoda v Kotmari vasi, torej v kraji, katerega so Nemci že imeli za svojo domeno. Po inicijativi posestnika Prosekarja, po domače Razaja, zbralo se je nad 200 ljudi v gostilni v Kotmari vasi in po nautušenih govorih je pristopilo 106 kmetskih posestnikov podružnici. Gotovo lep uspeh, ki hudo v oči zbada naše protivnike. Na belo nedeljo pa je sklican shod v Šent-Janž v Rožni dolini, kjer bodo tudi ustanovili podružnico sv. Cirila in Metoda. — Imeniki družbenikov Mohorjevih že prihajajo. Povsod se je oglašilo mnogo novih družbenikov in število bode zopet znatno poskočilo. Družbene knjige se tiskajo v 40.000 izvodih.

— (Gosp. Pogačnik — Navál.) Piše nam prijatelj z Dunaja: Pred kratkim sem poročal, da je šel naš rojak, operni pevec, gosp. Pogačnik debutovat v Frankfurt na M. Pel je v tamošnji krasni in veleprostrani operi dvakrat, in sicer 21. februarja v operi „Martha“ — „Lyonela“ in 1. marca v operi „Tell“ — „Arnolda“. Že prvi večer doletelo ga

je nenavadno slavljenje. Prepevši par taktov, pridobil si je takoj vse simpatije tamošnjega, kakor naglašajo Frankfurtski časniki sami — tujcem navadno nikakor ne prijaznega občinstva. Časniki so polni hvale in pišo o nenavadni sreči, katero je užil g. Navál (Pogačnik) koj pri prvem svojem nastopu. Gosp. Pogačnik je seveda še mlad in glas njegov razvil bode, kakor trdi kritika, v nekih letih popolno svojo silo, katera mu je lastna. Prehvaliti ne mógó krasote, milobe njegovega glasu in to zlasti v višini, katero ima najkrasnejšo v svoji moči. Pišejo o vlastni, nenavadni ljubkosti, o čaru in dobrodejni čistosti, v kateri se razodeva neko mehko devišstvo. Kritika soglaša v tem, da je gosp. Navál pravi, karakteristični, lirčni tenor. Posebno se podarja krasna njegova modulacija, izvenredna šola, obilna zmožnost in pravi temperament. Po ariji „ach, wie so fromm“ (Martha), katero je, kakor se čita, divno pel, aklamovalo ga je občinstvo posebno burnim plaskom, in to zlasti dame Frankobrodске. Intendanca opere je g. Pogačnika seveda takoj angažovala z jako dobrimi pogoji. Napravila se je pogodba za tri leta in avgusta meseca letos odpotuje naš rojak v Frankfurt. Želimo, da sreča, ki mu cvete, rodi naj mu tudi krasen sad!

— (V Rim) pojde iz Ljubljane sredi meseca maja posebni vlak slovenskih romarjev iz Kranjske, katerim se lahko pridružijo tudi Slovenci s Štajerskega, Goriškega, Primorskega in Koroškega, a to le, ako se oglasi vsaj 300 osob. Vlak pojde direktno iz Ljubljane čez Kormin, Mestre, Bologna, Firenco, Terentobo in Chiusi v Rim, nazaj pa čez Foligno Assisi, Firenco, Bologna, Benetke, Mestre, Kormin v Ljubljano. Vožnja v Rim bode skupna, vožnja nazaj pa, kakor bode komu drago v teku 45 dni s kurirjem, brzovlakom ali poštanim vlakom. Cena za vožnjo iz Ljubljane v Rim je postavljena po znižani ceni južne železnice in italijanskih železnic tako: Za I. razred 66 gld.; za II. razred 48 gld. za III. razred 31 gld. Romarjem, ki se pridružijo od Zidanega mosta ali pa od Borovnice do Kormina, se bode cena za dovožnjo v Ljubljano ali za krajšo vožnjo še primerno znižala. Oglasila se vsprejemajo na Valvazorjevem trgu šte. 4 v I. nadstropji, na stolnem trgu šte. 13 v prodajalnici in v Kravji dolini šte. 7 v tabačni trafiki. Natančnejša določila objavila se bodo v kratkem po inseratih. Rok za prijavo je do 15. aprila.

— (V Mostah pod Ljubljano) je bil županom izvoljen Janez Slapničar iz Sela, svetovalci pa Janez Zidar iz Sela, Fran Tobjašič iz Vodmata in Janez Marolt iz Šmartina.

— (Podružnica sv. Cirila in Metoda v Krškem) ima v nedeljo 11. t. m. ob 4. uri popoldne v sobi bralnega društva občni zbor s sledečim dnevnim redom: 1. Račun preteklega leta. 2. Volitev odbora. 3. Nasveti. Vse p. n. ude uljudno vabi odbor.

— (Tržaško podporno in bralno društvo) poslalo nam je račun in imenik udov za leto 1887., katerima povzamemo, da je društvo v preteklem letu imelo 2608 gld. 11 kr. dohodkov in ravno toliko strokov. Društveno premoženje je narastlo na 3133 gld. 45 kr., od katere vsote je 1000 gld. naloženih v kranjski hranilnici, 450 gld. v „Cassa di Risparmio Triestina“, ostali znesek pa v raznih srečkah, v gotovini in v pohištvu. Moški oddelek šte. je 93 članov, ženski pa 75. Obolelim udom plačalo se je podpore in za zdravila 506 gld. 50 kr., društvemu zdravniku 200 gld., za društveno stanovanje 315 gld. itd. Društvo za kratko dobo (6 let) svojega obstanka prav vrlo napreduje, kakor se vidi prav pregledno v posebnem statističnem stanju.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 7. marca. Po poročilih iz Stolca, Mostara, Nevesinja in Bileka bil predvčeraj dopoldne ob 11. uri v južni Hercegovini močen potres, z gromu podobnim bobnjenjem.

Černovci 7. marca. Vse lokalne železnice, kakor tudi proga Černovci-Sučava ustavile so promet zaradi snega.

London 7. marca. Časniki mislijo, da bode Koburžan Bolgarsko ostavil in da bode Rusija vojvodo Leuchtenbergskega imenovala svojim kandidatom.

Berolin 7. marca. Pred cesarsko palačo zbiralo se je danes dopoldne veliko ljudstva. Množica bila je vidno žalostna in potrta. „Reichsanzeiger“ tiskal je poročilo o ce-

sarjevem stanji kot posebno izdajo, ki se je močno kupovala. Stanje cesarjevo shujšalo se je po noči. Ubrizgali so mu morfiuma, na kar je cesar do 3. ure popoldne apatičen ostal. Da se je tako na zlo obrnilo, krivi so nekda žalostni dogodki v obitelji. — V drž. zboru, kjer je vojni minister govoril o strateških železnicah v vzhodni Prusiji, ni bilo za sejo nikakega zanimanja. Tudi vojni minister odšel je hitro v cesarsko palačo.

Dunaj 8. marca. Po uradnih poizvedbah pri včerajšnjem požaru v notranjem mestu vseh osemdeset stanovalcev rešenih. Sedem oseb poškodovanih.

Berolin 8. marca. Govori se, da bode cesarjevič v kratkem iz San Rema domov odpotoval. — Zadnji „bulletin“ javlja: Cesar imel je jako nemirno noč, je jako slab. „Reichsgesetzblatt“ in „Gesetzsammlung“ priobčujeta odredbo cesarjevo z dne 17. novembra 1887, s katero se naroča princu Viljemu, naj nadomestuje cesarja kralja v vseh vladnih poslovihi.

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji (192—247)
za vse leto gld. 4.60; za pol leta gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Tržne cene v Ljubljani
dne 7. marca t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	5.55	Špeh povojen, kgr.	64
Rež,	4.06	Surovo maslo,	90
Ječmen,	3.74	Jajce, jedno:	2
Oves,	2.44	Mleko, liter	8
Ajda,	4.22	Goveje meso, kgr.	56
P. oso,	3.74	Telečje	50
Koruz,	5.36	Svinjsko	60
Krompir,	2.67	Koštrunovo	36
Leča,	12	Pišanec	45
Grah,	13	Golob	20
Fizol,	11	Seno, 100 kilo	267
Maslo, kgr.	1	Slama,	232
Mast,	66	Drva trda, 4 metr.	750
Špeh frišen	60	„ mehka, 4	450

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
7. marca	7. jutraj	741.5 mm.	-11.2° C	brezv.	megla	
	2. popol.	740.7 mm.	4.6° C	sl. jz.	jas.	0.00 mm.
	9. zvečer	741.5 mm.	-1.8° C	sl. zah.	obl.	

Srednja temperatura — 1.6°, za 4.2° pod normalom.

Dunajska borza

dné 8. marca t. l.
(izvirno telegrafično poročilo.)

	gld.	včeraj	danés
Papirna renta	77.25	—	77.05
Srebrna renta	78.55	—	78.30
Zlata renta	107.65	—	107.35
5% marcna renta	92.25	—	92.10
Akcije narodne banke	855.—	—	856.—
Kreditne akcije	266.10	—	264.75
London	127.15	—	127.25
Srebro	—	—	—
Napol.	10.06	—	10.06 1/2
C. kr. cekini	5.99	—	6.—
Nemške marke	62.40	—	62.45
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	130 gld.	2 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	163	50
Ogerska zlata renta 4%	95	25	—
Ogerska papirna renta 5%	52	50	—
5% štajerske zemljiše. odvez. oblig.	105	—	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	117	25
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	127	25	—
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	—	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	99	—	—
Kreditne srečke	100 gld.	178	25
Rudolfove srečke	10	20	50
Akcije anglo-avstr. banke	120	97	75
Tramway-društ. velj. 170 gld. a v.	209	—	—

Poslano.

(10 9)

GLAVNO SKLADIŠTE
MATTONIJEVE
GISSHÜBLER
najčistije lužne
KISELINE
poznate kas najbolje okrepiljujuče piče,
i kas izkušani lek proti trajnom kašlju pljučevine i
želudca bolesti grkljana i proti mehurnim kašarū,
HINKE MATTONIJA
Karlovi vari i Widn.

Visokočastito p. n. občinstvo!
Imam čast objaviti, da bodem ordiniral od sote 9. t. m.
v hotelu „Stadt Wien“ št. 23, II. nadstr.,
od 1/2 10. ure do 1/2 1. ure dopoldne
in od 2. ure do 5. ure popoldne.
Dunaj, dne 3. marca 1888. (171—3)
Z odličnim priklonom
AVGUST SCHWEIGER,
zobozdravnik.

Prodaja mnogovrstnih požlahtnenih drevesc.
Pri graščini visokorodnega gospoda grofa Lanthieri-ja na Slapu pri Vipavi
proda se več tisoč mnogovrstnih žlahtnih drevesc, kakor: jabelk, hrušk, češenj, marele itd.
Cena komadu je po starosti in visokosti drevesca od 30—45 kr.
Za izvrstno blago se garantuje in p. n. kupci se v zakup uljudno vabijo.
Oskrbništvo graščine Slap pri Vipavi,
dne 6. marca 1888. (12—1)

Vsakdo
more si s prodajo vsakovrstnih zakonito dovoljenih
srečk na obroke
vsako leto najmanj (151—3)
1200 goldinarjev prislužiti.
Vprašanja naj se pošiljajo na: **Wechselhaus H. FUCHS, Budapest, Dorotheegasse Nr. 9.**

Zahvala.
Slavna posojilnica v Črnomlju podarila je pri obnem zboru dne 12. februarja t. l. Črnomeljski podružnici družbe sv. Cirila in Metoda deset goldinarjev, za koji dar se najtopeje zahvaljuje
podružnično vodstvo.

Zahvala.
Slavna posojilnica v Črnomlju podarila je pri svojem letošnjem obnem zboru Črnomeljski požarni brambi znesek petnajst goldinarjev a. v. Za ta blagodušni dar izreka tem potom najtopejšo zahvalo
odbor Črnomeljske požarne brambe.

Tuji:
7. marca:
Pri **Stonu**: Mayer iz Monakovega. — Gassner iz Maribora. — Wruss iz Čubra. — Horwat iz Spodnje Idrije. — Garzaroli iz Senožeč.
Pri **Mallci**: Pollack, Engel, Kraut, Weiss, Kulka z Dunaja.

Umrli so:
V deželnej bolnici:
1. marca: Janez Dežman, gostač, 51 let, za otrpnenjem. — Liza Grum, strežnica, 57 let, za vročinsko boleznijo.
2. marca: Franja Rakar, gostija, 44 let, za plućnico.
4. marca: Lenka Mravlje, gostija, 68 let, za oslabljenjem. — Miha Eržen, delavec, 58 let, za otrpnenjem pluč. — Andrej Gostiš, gostač, 72 let, vsled po naključni prizadetega poškodovanja.

VIZITNICE
priporoča
„NARODNA TISKARNA“
v Ljubljani.

A. Einspieler-jeva slika
v veliki obliki, na karton krasno izdelana,
dobiva se po 50 kr., po pošti po 55 kr., pri upravnistvu „Slovenskega Naroda“.
Prodajalnica,
že dolgo let obstoječa in na lepem kraju v Ljubljani
se takoj v najem odda.
Kje — pove iz prijaznosti upravnistvo „Slovenskega Naroda“.
(176—1)

CACAO
in
ČOKOLADA
VICTOR
SCHMIDT & SÖHNE
ki sta pri prvi Dunajski razstavi kuhinjske umetnosti bili odlikovani z najvišjo odliko, častnim diplomom, sta pristni samo, če imata našo uradno registrovano varstveno znamko in firmo. (800—84)
Dobiva se pri vseh boljših trgovcih in prodajalcih delikates, v Ljubljani pri g. Petru Lassnik-u.
Razpošilja se v provincije proti poštnemu povzetju.
VICTOR SCHMIDT & SÖHNE,
c. kr. dež. opr. tovarnarji. Tovarna in centr. razpošiljalnica
Dunaj, IV., Allegasse Nr. 48 (poleg juž. kolodvora).

J. & S. KESSLER v BRNU,
Ferdinandove ulice št. 7 sn.,
pošiljata proti poštnemu povzetju: (180—2)

Križasto modno blago za žensko obleko, iz čiste volne, 90 cm. široko, 10 metrov gld. 8.50.	Domače platno, 29 vatlov, kos 1/4 gld. 5.50, — kos 1/2 gld. 4.20.
Volnen atlas v vseh modnih barvah, 90 cm. širok, 10 metrov gld. 6.50.	King-kanina, 3) vatlov, boljše od platna, kos 1/4 gld. 5.80, — kos 1/2 gld. 7.50.
Kašmir v vseh modnih barvah, 90 cm. širok, 10 metrov gld. 4.50.	ŠIFON, 30 vatlov, 90 cm. širok, kos la. gld. 5.50, — 11a. gld. 4.50.
BAIGE v najnovejših barvah, 100 cm. širok, 10 metrov gld. 9.50.	Oxford, 29 vatlov, najnovejši vzorec, kos la. gld. 6.50, — 11a. gld. 4.50.
Brokatno blago v vseh barvah, 60 cm. širok, najnovejši dessins, 10 metrov gld. 4.—.	Canevas za posteljno prevleko, 29 vatlov, kos la. gld. 6.—, — 11a. gld. 5.20.
CRETON za žensko obleko, se sme prati, najnovejši vzorec, 70 cm. širok, 10 metrov gld. 2.50.	Damastni gradl, 30 vatlov, kos la. gld. 8.50, — 11a. gld. 5.0.
Trinitnik. 60 cm. širok, svetlo- in temno-rujav, 10 metrov la. gld. 3.50, — 11a. gld. 2.80.	Mizni prtji, platneni, v vseh barvah, 3 komadi 1/4 gld. 2.—, — 1/2 gld. 1.—.
Blago za ponočne suknje (tudi za ženske obleke), 60 cm. široko, križasto, 10 metrov gld. 2.50.	Prtiči. platneni, 1/4 v kvadratu, — 6 komadov gld. 1.20.
Pregrinjalna garnitura (2 posteljni in 1 mizno pregrinjalo), iz ripsa gld. 4.50, — iz jute gld. 3.50.	Otirače, platnene, z resami, gld. 1.50, — s krajci gld. 1.20.
Jute-zastor, turški dessins, (2 stranska dela in draperija), komplet, gld. 2.30.	Rjune, brez šiva, 2 metra dolge, 1 1/2 metra široke, 1 komad gld. 1.50.
Posobna preproga, jako trajna, 10—11 metrov dolga, — la. gld. 6.—, — 11a. gld. 3.50.	Slamnjace kompletne, velike, komad iz jute-platna, po gld. 1.40, — 11a. po 30 kr.
Prešita posteljna odeja iz atlasa gld. 8.50, — iz rouge-a gld. 3.—.	Predposteljna preproga, najnovejši dessins, iz flanele, 1 par gld. 2.—, — iz jute gld. 1.30.

Uzorci
zastonj in franko.